ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร : กรณีลูกหนี้ค้างชำระ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาแม่สรวย จ.เชียงราย

ชื่อผู้เขียน

นายปฐม ทันใจ

รัฐประศาสน์ศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. ปรีชา เจ็งเจริญ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงค์ รัตนพฤกษ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ทราบถึงปัจจัยที่เป็นปัญหา ต่อการส่งช์ระหนี้เงินกู้ ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาแม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย โดยเปรียบเทียบระว่างเกษตรกร ลูกค้าที่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดกับ เกษตรกรลูกค้า ที่ไม่สามารถส่งชำระหนี้ได้ตามกำหนด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ในท้องที่อำเภอแม่สรวย จ. เชียงราย โดยใช้ข้อมูล ณ 31 มีนาคม 2543 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 370 ราย แยกเป็นเกษตรกรลูกค้า ที่ส่งชำระหนี้ได้ตามกำหนด 285 ราย และเป็นเกษตรกรลูกค้าที่ไม่สามารถส่งชำระหนี้ได้ตามกำหนด 85 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษา ได้แก่แบบสอบถาม หลังจากนั้นได้ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มา มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย Chi-Square และสถิติที่ใช้ค่า Chi - Square เป็น พื้นฐานสำหรับการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ใช้ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ 1) รายได้นอกการเกษตร 2) รายได้จากการเกษตร 3) ขนาดของ การถือครองที่ดินการเกษตร 4) ขนาดของการลงทุน 5) การใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ 6) หลักประกันเงินกู้ 7) ผลผลิตการเกษตรได้รับความเสียหาย 8) ผลผลิตการเกษตรขายไม่ได้ราคา 9) การติดตามทวงถามหนี้เงินกู้ของพนักงาน 10) ปริมาณหนี้เงินกู้ และ 11) ค่าใช้จ่ายฉุกเฉินที่เกิด ขึ้นในครัวเรือนเกษตรกร

ผลการศึกษาพบว่า

- 1. ปัจจัยทางค้านเศรษฐกิจและสังคมหลายอย่างได้แก่ 1) รายได้นอกการเกษตร 2) การถือ ครองที่ดินการเกษตร 3) ผลผลิตขายไม่ได้ราคา 4) ขนาดของการลงทุน 5) และมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน เกิดขึ้นในครัวเรือนเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการส่งชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกร กล่าวคือไม่ ได้ก่อให้เกิดความแตกต่างกันระหว่างเกษตรกรลูกค้าที่ส่งชำระหนี้ได้กำหนด กับเกษตรกรที่ไม่ สามารถส่งชำระหนี้ได้ตามกำหนด
- 2. สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการส่งชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรถูกค้า อย่างมีนัย สำคัญ ได้แก่ 1) รายได้จากการเกษตร 2) การใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ 3)หลักประกันหนึ้ เงินกู้ 4) จำนวนผลผลิตการเกษตร 5) การติดตามทวงถามหนี้เงินกู้ของพนักงาน และ 6) ปริมาณ หนี้เงินกู้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

ธ.ก.ส. ควรให้ความสนใจในการให้สินเชื่อแบบกำกับแนะนำให้มากขึ้น เพราะหาก เกษตรกรลูกค้าได้นำเงินไปใช้ไม่ถูกวัตถุประสงค์แล้ว โอกาสที่จะนำเงินมาส่งชำระหนี้เงินกู้คืนนั้น มีน้อยลง ส่วนเกษตรกรควรมีการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรโดยการแปรรูปผลผลิตก่อนออก จำหน่าย เพราะปกติเกษตรกรจะขายแต่ผลผลิต ซึ่งเป็นวัตถุคิบ ทำให้มีรายได้จากการเกษตรน้อย และไม่มีเงินเหลือพอที่จะมาชำระหนี้ ขณะเดียวกัน ธ.ก.ส.และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรเข้ามา ช่วยเหลือเกษตรกรอย่างจริงจัง ซึ่งส่วนราชการสามารถที่จะให้คำแนะนำทางด้านวิชาการรวมถึงข้อ มูลข่าวสาร ตลอดจนการจัดหาปัจจัยทางการเกษตรที่จำเป็นมาสนับสนุน พร้อมกับจัดหาตลาดสิน ค้าการเกษตรมารองรับ เพราะปกติเกษตรกรส่วนใหญ่จะประสบกับปัญหาผลผลิตที่ผลิตได้แล้ว ขายไม่ได้ราคา ทำให้เกิดการขาดทุนและส่งผลต่อการชำระหนี้

ในส่วนของ พนักงาน ธ.ก.ส. ควรมีการเยี่ยมเยือนเกษตรกรลูกค้าให้ครบถ้วนเป็นประจำ เพราะหากเกษตรกรประสบปัญหาก็สามารถให้คำปรึกษา และหาทางแก้ไขปัญหาได้ทันที อันจะส่ง ผลต่อกาส่งชำระหนี้เงินกู้อของเกษตรกรลูกค้า และในการจ่ายเงินกู้ไม่ควรจะให้เงินกู้ในจำนวนที่ มากเกินความจำเป็น

เนื่องจาก ธ.ก.ส. เป็นสถาบันการเงินหลักของเกษตรกร ควรจัดหาเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ มาให้เกษตรกรกู้ เพราะนอกจากของราคาผลผลิตไม่แน่นอนแล้ว การทำการเกษตรของเกษตรกร ส่วนใหญ่จะอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ทำให้ได้ผลผลิตการเกษตรในปริมาณที่ไม่มาก บางครั้งยังไม่ คุ้มกับการลงทุน หากมีเงินกู้ที่มีคอกเบี้ยต่ำมาช่วยสนับสนุน จะทำให้เกษตรกรมีส่วนเหลือเพื่อขาย มากขึ้น จะทำให้ครอบครัวเกษตรกรมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอันส่งผลให้ประเทศชาติมีความ เจริญ เพราะเกษตรกรเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

Independent Study Title

Problems of Farmer's Debts: A Case of Classified Debtors of The Bank for Agriculture and Agricultural Co-operatives, Mae Suai Branch, Chiang Rai Province

Author

Mr. Pathom Tanchai

M.P.A.

Examining Committee

Lecturer Dr. Preecha Jengjalern Chaiman

Assoc.Prof.Siripong

Ladavalya Na Ayuthya Member

Assist. Prof. Dumrong Ratanapueg

Member

ABSTRACT

This study examines the factors that affect debt paying of the farmers who customers of the Bank for Agriculture and Agricultural Co-operative, Mae Suai Branch, Mae Suai District, Chiang Rai Province. Debtors in this study were classified into two types -those who were able to pay their debt on time and those who were not able to do so.

The samplings of this study were taken from the farmers who were customers of the Bank for Agriculture and Agricultural Co-operative in the area of Mae Suai District, Chiang Rai Province as of March 31, 2000. The sample size was 370 comprising of 285 farmers who were able to pay their debt on time and 85 farmers who were not able to do so. The data were then analyzed by using SPSS program. Statistics used in this study were Percentage, Mean, Chi-Square , and Chi-Square based statistics for finding the relationships between important variables. Socioeconomic variables used in this study were as follows: 1) non-farming income 2) farming income 3) size of agricultural land holding 4) size of investment 5) use of the loan according to its purpose 6) lone surety 7) damaged agricultural produce 8) depreciated value of agricultural produce 9) loan follow-up 10) amount of debt and 11) emergency expenses in the farmer's household. The findings revealed that:

- 1. A number of socio-economic variables were not related to the debt payment of the farmers. These variables were 1) non-farming income 2) size of agricultural land holding 3) depreciated value of agricultural produce 4) size of investment and 5) emergency expenses in the farmer's household. In other words, there was no difference, regarding those factors, between the farmers who were able to pay their debt on time and the farmers who were not able to do so,
- 2. The important factors that were related to the debt payment of the farmers were 1) farming income 2) use of the loan according to its purpose 3) lone surety 4) amount of agricultural produce 5) loan follow-up and 6) amount of the debt.

Suggestion from this study

The Bank for Agriculture and Agricultural Co-operatives should be more concerned on giving the loan credits with supervision from the bank. This is very important because if the customer uses this sum of money not according to the purpose of the loan, the chance of receiving the money back will be lower. Also, the farmers should try to add more value to their products by processing them before selling. Nowadays, the farmers normally sell their products as raw materials, which yields low income. This will not help the farmers to be able to pay the debt. At the same time, the Bank of Agriculture and Co-operative and the related government agencies should give the farmers more support such as technical advice, marketing information, and finding new markets for agricultural products.

Officers of the Bank of Agriculture and Agricultural Co-operatives officer, should try to visit the customers regularly and give advice to the farmers who may need it. This would improve the debt payment rate. Officers should be careful not to approve the loan to the customers more than it is needed.

Since the Bank of Agriculture and Agricultural Co-operatives is the main financial institution for the farmers, it should give out the loan with as low interest rate as possible. Farmers have high risk in their farming business. Not only that they have to depend on the nature a great deal bu prices for their agricultural products are also fluctuating all the time. Low interest loan would help the farmers reduce the risk, support them to have more surpluses for selling, and lift up their well-being. This will affect to the nation as a whole because the farmers are the majority of the population.